

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. F., „X“**, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Pánkem, advokátem se sídlem Prokopa Holého 130/15, Děčín IV, proti **žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: F. S., „X“**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2010, č.j. 703/ZPZ/10/ODV-281.1, JID 46371/2010/KUUK,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22.3.2010, č.j. 703/ZPZ/10/ODV-281.1, JID 46371/2010/KUUK, a rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí, ze dne 24.11.2009, č.j. OZP/138099/09/120227/2009/Jak, se **zrušují pro vady řízení** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen **zaplatit žalobci** náhradu nákladů řízení v částce **6 800,- Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.3.2010, č.j. 703/ZOZ/10/ODV-281.1, JID 46371/2010/KUUK, jímž bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 24.11.2009, č.j. OZP/138099/09/120227/2009/Jak, kterým bylo žalobci uloženo provést opatření k odstranění následků nedovoleného nakládání se závadnými látkami na pozemcích p.p.č. 278/1 a 278/2 v k.ú. Bělá u Děčína. Současně navrhoval zrušení výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

V žalobě žalobce zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení. Žalobce následně namítl, že ze strany správního orgánu I. stupně došlo k porušení ustanovení § 48 odst. 1 zák.

č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), které řeší problematiku překážek v řízení. Předmětný správní orgán totiž zahájil nové správní řízení v téže věci vedené pod novou spisovou značkou, aniž by bylo pravomocně ukončeno předchozí správní řízení. Zdůraznil, že žalovaný k jeho námitce překážky litispendence uvedl, že správní orgán I. stupně pouze nesprávně nazval opatření ze dne 12.10.2009 jako zahájení řízení. Žalobce trvá na tom, že v daném případě nejde o nesprávnost, ale o porušení zákona.

Dále žalobce namítá, že samotný výrok prvostupňového rozhodnutí neobsahuje vymezení skutku, kterého se měl žalobce dopustit. Konkrétně neobsahuje popis žalobcova údajného protiprávního jednání ve vztahu k zákonu č. 254/2001 Sb., o vodách (dále jen „vodní zákon“). Jestliže v samotném výroku je pouze popis čtyř druhů sankcí, je takové rozhodnutí dle žalobce vadné a nepřezkoumatelné. Žalobce poukazuje na skutečnost, že ani žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí neshledal důvodnou jeho námitku, ve které poukazoval na neurčitost výroku prvostupňového rozhodnutí.

Rovněž žalobce namítl, že správní orgán I. stupně nerespektoval ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť prvostupňové rozhodnutí neobsahuje hodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech a neobsahuje žádné úvahy, kterými se správní orgán I. stupně při rozhodování řídil. Tuto vadu žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí nijak neodstranil. Žalobce zdůrazňuje, že žádný správní orgán se nevypořádal se skutečností, že část důkazů vyznívá v jeho prospěch. Poukazuje dále na skutečnost, že správní orgán I. stupně opět považuje závěry RNDr. Z. R., CSc. za znalecký posudek, ačkoli odvolací orgán již v rámci předcházejícího správního řízení jednoznačně stanovil, že předmětný doklad je nutno považovat pouze za listinu, kterou bude proveden důkaz. V žalobou napadeném rozhodnutí pak tuto skutečnost již žalovaný na rozdíl od předchozího odvolacího rozhodnutí za závažné pochybení nepovažuje.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný trvá na tom, že správní orgán I. stupně vyhověl požadavku na řádné zhodnocení důkazů. Posudek RNDr. Z. R. zhodnotil jako dostatečný a kvalifikovaně zpracovaný podklad pro rozhodnutí. Jako další důkaz, o nějž opřel své rozhodnutí pak správní orgán I. stupně uvedl obsah svědecké výpovědi paní G., z níž v odůvodnění svého rozhodnutí cituje. Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnil hodnocení posudku RNDr. Z. R.. Z hlediska hodnocení důkazů lze dle žalovaného uzavřít, že se mezi provedenými důkazy nevyskytl rozpor a že se vzájemně doplňují, a proto nebylo nutné přistoupit k dalšímu dokazování.

K námitce, že správní orgán I. stupně po zrušení prvostupňového rozhodnutí v rámci odvolacího řízení zahájil nové řízení pod novou spisovou značku, aniž bylo původní řízení dokončeno, žalovaný uvádí, že písemnost je třeba posuzovat podle obsahu a v souvislosti s ostatními písemnostmi obsaženými ve správním spise a že z postupu správního orgánu I. stupně je zřejmé, že se jedná o pokračování dosud nedokončeného řízení. Žalovaný je přesvědčen, že nesprávné označení písemnosti (namísto „pokračování řízení“ je uvedeno „zahájení řízení“) a jiné číslo jednací nezasahují do práv účastníků a na řízení jako takové nemají vliv.

K námitce týkající neúplnosti výroku žalovaný uvedl, že dle § 68 odst. 1 správního řádu se ve výroku uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž je rozhodováno a označení účastníků řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu. Dále se

uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popř. též jiné údaje potřebné k jejímu splnění. Výrok prvostupňového rozhodnutí dle žalovaného obsahuje všechny povinné údaje, neboť předmětem řízení je uložení opatření podle § 42 odst. 1 vodního zákona žalobci. Námitka žalobce by byla relevantní dle žalovaného v případě uložení sankce. Uložení opatření odstranění následků nedovoleného nakládání se závadnými látkami není sankcí dle vodního zákona, a proto není třeba ve výroku specifikovat jednání, které toto řízení vyvolalo.

Pan F. S. jako osoba zúčastněná na řízení se k věci písemně nevyjádřil.

Právní zástupce žalobce se omluvil z účasti na jednání soudu ve věci s tím, že souhlasí s projednáním věci v jeho nepřítomnosti.

Pověřená osoba žalovaného při jednání soudu plně odkázala na písemné vyhotovení vyjádření k žalobě. Zdůraznila přitom, že v daném případě byla jednoznačně prokázána příčinná souvislost mezi jednáním žalobce kontaminací půdy ropnými látkami, když bylo prokázáno odstavování a opravy traktoru v dané lokalitě žalobcem. Uvedla, že trvá na tom, že výskyt ropných látek v půdě v dané lokalitě bezpečně prokazuje znalecký posudek znalce RNDr. R., CSc. Poukázala na skutečnost, že žalobce neuvedl žádné konkrétní důvody, které jej vedou ke zpochybňování tohoto znaleckého posudku. Dále uvedla, že provedené svědecké výpovědi nejsou ve vzájemném rozporu, a proto nebylo třeba činit ve věci další dokazování.

Osoba zúčastněná na řízení se k věci při jednání soudu nijak nevyjádřila.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

K námitce žalobce, že v předmětném řízení byla porušena zásada litispendence, neboť správní orgán I. stupně zahájil další řízení ve věci, aniž by bylo ukončeno předcházející řízení, které se týkalo totožné věci, uvádí soud následující.

Z obsahu správního spisu mimo jiné vyplývá, že odvolací správní orgán v předmětném řízení již opakovaně rozhodoval a rozhodnutím ze dne 5.2.2009, č.j. 3306/ZPZ/08/ODV-234, ev.č. 22998, rozhodl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně v předmětné věci ze dne 23.10.2008, č.j. OŽP/123753/08/33313/2008/Jak, se ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 12.2.2009.

Dne 12.10.2009 byla vyhotovena správním orgánem I. stupně listina označená jako „Zahájení řízení o uložení nápravných opatření podle § 110 zák. č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění“. V tomto přípise oznamuje správní orgán I. stupně žalobci zahájení správního řízení o uložení nápravných opatření

k odstranění následků nedovoleného nakládání se závadnými látkami na pozemcích p.p.č. 278/1 a 278/2 v k.ú. Bělá u Děčína. V předmětném přípise je rovněž uvedeno, že podkladem pro uložení nápravných opatření je znalecký posudek „Posouzení kontaminace ropnými látkami na části pozemků manželů S. v k.ú. Děčín X – Bělá“ vypracovaný RNDr. Z. R., CSc., Liberec, z října 2005 a protokoly z výsledků svědků provedených v průběhu měsíců duben a červen 2008 a informace ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 19.5.2008. Dne 29.10.2009 nahlédl do správního spisu právní zástupce žalobce. V úředním záznamu o nahlédnutí do spisu jsou obsaženy i procesní návrhy právního zástupce žalobce na provedení dalšího dokazování ve věci. Dne 24.11.2009 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí ve věci.

Dle názoru soudu z obsahu správního spisu vyplývá, že z oznámení o zahájení řízení ze dne 12.10.2009 je patrné, jakého předmětu se dané řízení týká. Z úředního zápisu o nahlížení do správního spisu nevyplývá, že by právní zástupce neměl k dispozici kompletní správní spis týkající se dané věci a žalobce to ani nenamítá. Z obsahu správního spisu tedy právní zástupce žalobce měl možnost seznat, že se v daném případě jedná o pokračování ve správním řízení zahájeném dne 28.12.2005. Ze skutečnosti, že právní zástupce žalobce v rámci svých procesních návrhů obsažených v úředním záznamu o nahlédnutí do spisu se odkazuje na obsah rozhodnutí odvolacího správního orgánu, kterým byla věc správnímu orgánu I. stupně vrácena k dalšímu řízení, rovněž vyplývá, že právní zástupce žalobce byl v rámci daného řízení srozuměn se skutečností, že se fakticky jedná o pokračování ve správním řízení zahájeném dne 28.12.2005, přestože byly listiny označovány novou spisovou značkou a namísto oznámení o pokračování v řízení zaslal správní orgán I. stupně žalobci oznámení o zahájení řízení.

Soud v daném případě dospěl k závěru, že správní orgán pochybil, pokud zaslal žalobci namísto oznámení o pokračování v řízení oznámení o zahájení řízení a doklady ve správním spise označoval novou spisovou značkou. Ovšem vzhledem ke skutečnosti, že žalobce měl možnost prostřednictvím svého právního zástupce seznat, že se fakticky jedná o pokračování ve správním řízení, ve kterém odvolací správní orgán vrátil věc správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení, a vzhledem ke skutečnosti, že z úkonů právního zástupce žalobce vyplývá, že s touto skutečností srozuměn byl, dospěl soud k závěru, že tímto procesním pochybením nedošlo ze strany správního orgánu I. stupně ke zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce takovým způsobem, aby tato vada řízení sama o sobě způsobovala v daném případě nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

K námitce žalobce, týkající se nesprávně formulovaného výroku správního orgánu I. stupně, uvádí soud následující.

V ustanovení § 42 odst. 1 vodního zákona je mimo jiné uvedeno, že k odstranění následků nedovoleného vypouštění odpadních vod, nedovoleného nakládání se závadnými látkami nebo havárií (dále jen "závadný stav") uloží vodoprávní úřad nebo Česká inspekce životního prostředí tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod (dále jen "původce"), povinnost provést opatření k nápravě závadného stavu (dále jen "opatření k nápravě").

V ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu je mimo jiné uvedeno, že ve výrokové části správního rozhodnutí se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 citovaného zákona.

Právě otázka, zda byla dostatečným způsobem ve výroku prvostupňového rozhodnutí specifikována otázka, která byla předmětem řízení, je mezi účastníky sporná. Žalovaný trvá na tom, že v daném případě předmětem řízení nebylo uložení sankce, ale uložení opatření

k nápravě, a proto není nutné specifikovat jednání, které předmětné řízení vyvolalo. S tímto závěrem se soud nemůže zcela ztotožnit. Soud zdůrazňuje, že při rozhodování o opatřeních k nápravě či jiných ochranných opatřeních není nutno do výroku vtělit, proč je toto opatření ukládáno dané konkrétní osobě, pokud ze samotné právní úpravy přímo jednoznačně vyplývá, které konkrétní osobě má takové opatření být uloženo (např. vlastník pozemku, stavebník apod.). Ovšem v daném konkrétním případě tak tomu nebylo. Dle ustanovení § 42 odst. 1 vodního zákona má být opatření k nápravě uloženo tomu, kdo porušil povinnost k ochraně povrchových nebo podzemních vod, tedy původci závadného stavu. Vzhledem k formulaci uvedeného ustanovení tak dle názoru soudu předmětem daného řízení byla nejen skutečnost, jaké nápravné opatření bude uloženo, ale zejména skutečnost, komu toto opatření bude uloženo. Tomu odpovídá i fakt, že téměř veškeré dokazování v rámci předmětného správního řízení se týkalo otázky zjištění osoby původce a zjištění, zda se osoba označená jako původce dopustila porušení povinnosti k ochraně povrchových vod či nikoli. V takovém případě je dle soudu jednoznačně nutné, aby i výsledek šetření otázky, kdo je původcem a v jaké skutečnosti spočívalo porušení jeho povinnosti k ochraně povrchových nebo podzemních vod, našel odraz v samotném výroku rozhodnutí, neboť tyto skutečnosti jsou rovněž předmětem daného řízení.

Uvedenou námitku tedy soud vyhodnotil jako důvodnou. V neúplně formulovaném výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

K námitce žalobce týkající se nedostatečného zhodnocení důkazů, uvádí soud následující. Obsahovými náležitostmi správního rozhodnutí jsou podle ust. § 68 správního řádu výrok, odůvodnění a poučení o možnosti podat proti rozhodnutí odvolání. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen uvést v odůvodnění rozhodnutí všechny skutečnosti, které byly podkladem rozhodnutí, jakož i úvahy, kterými byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů. Jinými slovy to znamená, že z odůvodnění rozhodnutí musí být patrné, proč správní orgán považoval námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považoval skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné či jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Je třeba si uvědomit, že smyslem odůvodnění správního rozhodnutí je doložit správnost čímž i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného správního rozhodnutí, neboť podle ust. § 2 odst. 1 správního řádu má správní orgán postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy. Přesvědčivé odůvodněné správní rozhodnutí posiluje důvěru veřejnosti a zejména pak účastníků správního řízení ve správnost rozhodování správního orgánu, což mnohdy vede k dobrovolnému plnění ukládaných povinností. Vedle toho řádně odůvodněné rozhodnutí napomáhá rovněž k naplnění zásady procesní ekonomie upravené v ust. § 6 odst. 1, odst. 2 správního řádu, popř. představuje významné vodítko pro účastníka řízení při jeho rozhodování, zda využije oprávnění podat proti správnímu rozhodnutí řádný či mimořádný opravný prostředek, popř. správní žalobu.

V daném konkrétním případě žalobce výslovně namítá nedostatečné hodnocení provedených důkazů ze strany správního orgánu I. stupně. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24.11.2009 byl uveden mezi použitými důkazy souhrn obsahu jednotlivých svědeckých výpovědí, obsah vyjádření společnosti ČEZ Distribuce, a.s. (v rozhodnutí blíže nespecifikované) a odkaz na znalecký posudek RNDr. Z. R. z října 2005.

Se samotným obsahem jednotlivých výpovědí svědků se správní orgán ve svém rozhodnutí nijak nevypořádal. Pouze v rozhodnutí pouze uvedl, že závěr, že na pozemcích

p.p.č. 278/1 a 278/2 v k.ú. Bělá u Děčína žalobce parkoval dlouhodobě s traktorem a prováděl zde i opravy traktoru a při této činnosti docházelo k úkapům ropných látek, což bylo příčinou kontaminace pozemků ropnými látkami, je patrný z výpovědi svědkyně J. G.. S obsahem v samotném rozhodnutí citovaných výpovědí J. S., P. T., V. D. a H. T. se správní orgán I. stupně žádným způsobem nevypořádal. K odvolání žalobce pak žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí k námitce, že nebyly svědecké výpovědi řádně hodnoceny ve vzájemných souvislostech, pouze uvedl, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí byly citovány části výpovědí svědků, ze kterých byla patrná souvislost mezi kontaminací předmětných pozemků a několikaletým parkováním nákladního automobilu a traktoru žalobce na předmětných pozemcích. Na tomto místě musí soud konstatovat, že samotné citování obsahu výpovědí svědků bez jakéhokoliv zhodnocení jejich obsahu a uvedení skutečností, které dle uvedených výpovědí má správní orgán za prokázané, a případně, které námitky účastníka řízení jsou danými výpověďmi svědků vyvráceny či která tvrzení účastníka řízení jsou výpověďmi svědků vyvrácena, nemůže být považováno za dostatečné zdůvodnění správního rozhodnutí. Není možné, aby se adresát správního rozhodnutí musel domýšlet, co vlastně obsah výpovědí svědků dokládá, když to správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí výslovně neuvedl.

Ve vztahu k přípisu společnosti ČEZ Distribuce a.s. pak v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není uvedeno vůbec, jak tento doklad správní orgán I. stupně hodnotí a jaké skutečnosti tento prostý přípis dokládá. K obsahu uvedeného přípisu se nevyjadřuje ani žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Z prvostupňového ani z žalobou napadeného rozhodnutí není vůbec patrné, jak správní orgány hodnotily obsah tohoto dokladu.

Znalecký posudek vyhotovený RNDr. Z. R. je pak důkaz, jehož hodnocením se správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí přeci jen nějakým způsobem vypořádal. V prvostupňovém rozhodnutí je uvedeno, že z uvedeného posudku, kterým byl proveden důkaz jako listinou, vyplývá, že u předmětných pozemků jsou překročena kritéria C stanovená dokonce pro průmyslové využití. Rovněž správní orgán konstatoval, že součástí posudku je i rozsáhlá fotodokumentace, která dokumentuje, jakým způsobem byl pozemek užíván, a na některých fotografiích je zcela patrné znečištění pozemku ropnými látkami. Správní orgán I. stupně rovněž konstatoval, že se neztotožňuje s názorem žalobce, že předmětný posudek je tendenční a neobjektivní, a uvedl, že jej považuje za dostatečný a kvalifikovaný podklad pro rozhodnutí v dané věci. Žalovaný pak v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že vzhledem k postavení znalců dle zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, v platném znění, není důvod zpochybňovat uvedený posudek jen z důvodu, že byl vyhotoven na objednávku vlastníků pozemku. Dle uvedeného zákona totiž znalec nesmí podat posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. Z textu posudku dle žalovaného je patrné, že při hodnocení kontaminace vycházel tento znalec z objektivně zjištěných výsledků analýz zemin odebraných na předmětných pozemcích. Z uvedených skutečností dle soudu vyplývá, že předmětnou listinu správní orgány hodnotily jako listinu prokazující skutečnost, že dotčené pozemky jsou kontaminovány ropnými látkami. V tomto směru tedy soud konstatuje, že tento důkaz byl správními orgány dostatečným způsobem vyhodnocen ve vztahu k námitkám žalobce, uplatněným ve správním řízení.

K otázce, jakým způsobem bylo předmětným dokladem prováděno dokazování ve správním řízení, soud uvádí, že v prvostupňovém rozhodnutí je výslovně uvedeno, že tímto posudkem byl proveden důkaz jako listinou ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobcova námitka týkající se nedostatečného zhodnocení důkazů provedených v předmětném řízení je důvodná. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy shledal soud předmětné žalobou napadené rozhodnutí a zejména rozhodnutí správního orgánu I. stupně jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Ze shora predestřených důvodů soud proto přikročil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. a) a písm. c) s.ř.s. a současně podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení pak bude žalovaná strana podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Současně soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru životního prostředí, ze dne 24.11.2009, č.j. OZP/138099/09/120227/2009/Jak, neboť výše uvedenými vadami bylo zatíženo již toto prvostupňové rozhodnutí.

Pro úplnost soud obiter dictum upozorňuje za účelem maximalizace efektivity správního řízení, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani v rozhodnutí žalovaného není vůbec žádným způsobem zdůvodněn rozsah uloženého opatření k odstranění následků nedovoleného nakládání se závadnými látkami.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud proto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 6 800,-Kč, která se skládá z částky 2 000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4 200,-Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce JUDr. Zdeňka Pánka po 2.100,-Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění do 31.12.2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)]; z částky 600,-Kč za dva s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1.9.2006.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 30. ledna 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová